

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 K 023285 24 Kž
Sarajevo, 21.08.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Božidarke Dugonjić kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Žane Knežević kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog R.M., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalne tužiteljice iz Mostara i branitelja optuženog R.M., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 023285 24 K od 24.06.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.08.2024. godine u prisutnosti federalne tužiteljice Suade Salkić i branitelja optuženog R.M., advokata Marka Kvesića iz Širokog Brijega, a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog R.M., donio je

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog R.M., odbija se kao neosnovana, a žalba kantonalne tužiteljice iz Mostara se uvažava i presuda Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 023285 24 K od 24.06.2024. godine preinačava u odluci o kazni, tako da se optuženi R.M. za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom odredbe člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 023285 24 K od 24.06.2024. godine, optuženi R.M. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i za počinjeno krivično djelo temeljem istog zakonskog propisa, uz primjenu odredaba člana 42. i 49. KZ FBiH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci. Istom presudom primjenom odredbe člana 77. KZ FBiH, optuženom R.M. je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije

u trajanju od 3 (tri) godine od dana pravomoćnosti presude, uz određenje da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja sigurnosne mjere. Navedenom presudom primjenom odredbe člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.682,00 KM, koji se odnose na troškove vještačenja i sudski paušal u iznosu od 50,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, dok su primjenom odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH sa imovinskopравnim zahtjevom oštećeni upućeni na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica iz Mostara zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači, tako da se optuženom R.M. za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u dužem trajanju u odnosu na kaznu koja mu je izrečena pobijanom presudom.

Žalbu protiv navedene presude je izjavio i branitelj optuženog R.M., advokat Marko Kvesić iz Širokog Brijega zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda u odluci o kazni preinači, na način da se optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne blaža kazna u odnosu na onu koja mu je izrečena osporenom presudom ili da mu se izrekne uvjetna osuda, kao mjera upozorenja.

Branitelj optuženog R.M., podnio je odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice u kome je osporio navode iz te žalbe i predložio da se žalba kantonalne tužiteljice odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T07 0 KTŽ 0031327 24 2 od 31.07.2024. godine predložila da se žalba branitelja optuženog R.M. odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalne tužiteljice iz Mostara uvaži i presuda Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 023285 24 K od 24.06.2024. godine u odluci o kazni preinači, tako da se optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u dužem trajanju u odnosu na kaznu izrečenu prvostepenom presudom.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu odredbe člana 319. stav 3. ZKP FBiH u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog R.M., federalna tužiteljica je ostala kod navoda i prijedloga iz podneska Federalnog tužiteljstva broj T07 0 KTŽ 0031327 24 2 od 31.07.2024. godine, koje je ukratko i obrazložila. Na istoj sjednici branitelj optuženog R.M. je izjavio da ostaje kod svih navoda i prijedloga iznesenih u žalbi, a koju je i usmeno obrazložio, kao i kod navoda i prijedloga iz odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice iz Mostara.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora branitelja optuženog i kantonalne tužiteljice, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz izreke i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud optuženog R.M. oglasio krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. KZ FBiH i za počinjeno krivično djelo istog osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i deset mjeseci. Pri odmjerkavanju kazne, prvostepeni sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio, da optuženi ranije nije osuđivan, da je priznao izvršenje krivičnog djela i izrazio iskreno kajanje i žaljenje zbog izvršenja istog, da je putem sredstava informisanja zajedno sa svojom obitelji uputio sjećanje i posljednji pozdrav oštećenoj M.M., te da su

posljedice predmetnog krivičnog djela pogodile optuženog i narušile njegovo psihičko zdravlje, što je argumentirano medicinskom dokumentacijom o javljanju optuženog na Kliniku za psihijatriju SKB Mostar i Polikliniku Central, dok je kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio težinu propusta na strani optuženog kao vozača i ranije ponašanje u vožnji optuženog, uz navode da je prema izvodu iz prekršajne evidencije optuženi kontinuirano činio prekršaje u vožnji, zbog kojih su mu za nepune dvije godine u tri navrata izricane i mjere zabrane upravljanja vozilom B kategorije.

Osporavajuću prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, kantonalna tužiteljica u žalbi navodi da prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, nije pravilno cijenio okolnosti od značaja za odluku o kazni, jer nije dao adekvatan značaj i u dovoljnoj mjeri cijenio ranije ponašanje u prometu optuženog kao vozača, koje se ogleda u višestrukom činjenju prekršaja iz oblasti prometa zbog brze vožnje i neprilagođenje brzine i iskazanu bezobzirnost optuženog pri izvršenju predmetnog krivičnog djela, jer je optuženi kritične prilike sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,5 promila i pod uticajem opoidnog sredstva tramadol, vozio dvostruko većom brzinom od dozvoljene (137 km/h), te pri tome, a što proizilazi iz iskaza svjedoka oštećene K.I., potpuno ignorirao molbe oštećene i smrtno stradale M.M., da smanji brzinu. Nadalje se u žalbi kantonalne tužiteljice navodi, da je prilikom odmjeravanja kazne optuženom prvostepeni sud zanemario okolnost da je u predmetnom događaju, osim što je smrtno stradala osoba starosti svega 22 godine, oštećena K.I. zadobila teške i po život opasne tjelesne ozljede (višestruki prijelom vratne kralježnice, prijelom prsne kralježnice, prijelom lobanje i kosti lica i otvorene rane očnog kapka i lijevog koljena), dok je jedna osoba zadobila lake tjelesne ozljede. Iz naprijed iznesenih razloga, kantonalna tužiteljica smatra da je izrečena kazna zatvora optuženom za počinjeno krivično djelo, preblago odmjerena.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, branitelj optuženog u žalbi navodi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, propustio da kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijeni raniju neosuđivanost optuženog, te da nije u dovoljnoj mjeri cijenio priznanje izvršenja krivičnog djela od strane optuženog i okolnost da su posljedice izvršenja predmetnog krivičnog djela teško pogodile optuženog i trajno narušile njegovo zdravlje. U vezi sa iznesenim tvrdnjama branitelj ukazuje da su za ista krivična djela počinjena u sličnim okolnostima, sudovi izricali blaže kazne počiniocima tih krivičnih djela. Pravilno vrednovanje svih okolnosti koje su od značaja za odluku o kazni, prema stavu iz žalbe branitelja, trebalo je rezultirati izricanjem blaže kazne optuženom od one koja mu je izrečena pobijanom presudom.

Ocjenjujući navedene žalbene prigovore kantonalne tužiteljice i branitelja optuženog, ovaj sud je utvrdio sljedeće:

Najprije, kada su u pitanju žalbeni navodi kantonalne tužiteljice kojima se ukazuje da prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne optuženom, nije dao adekvatan značaj okolnosti da je optuženi u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela bio pod dejstvom alkohola sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,5 promila i pod uticajem opoidnog sredstva tramadol, te da je vozio dvostruko većom brzinom od dozvoljene (137 km/h), neophodno je ukazati da ove okolnosti, kako to proizilazi iz činjeničnog opisa predmetnog krivičnog djela, predstavljaju okolnosti na osnovu kojih je sud utvrdio postojanje zakonskih obilježja predmetnog krivičnog djela i oblik krivnje na strani optuženog i da su kao takve uzete u obzir prilikom pravnog

kvalifikovanja krivičnog djela, pa se s obzirom na to, ne mogu dvostruko vrednovati i cijeniti otežavajućim okolnostima pri izricanju kazne optuženom.

Međutim, prihvatljivim ovaj sud cijeni žalbene navode kantonalne tužiteljice kojima se ukazuje da je prvostepeni sud propustio prilikom odmjeravanja kazne optuženom (u sklopu ocjene jačine povrede zaštićenog dobra), cijeniti otežavajućom okolnošću posljedice izvršenja predmetnog krivičnog djela, obzirom da su pored smrti jedne osobe (u konkretnom slučaju oštećene M.M. starosne dobi od 22 godine), izvršenjem predmetnog krivičnog djela još dvije osobe zadobile tjelesne ozljede, i to oštećena K.I. teške i po život opasne tjelesne ozljede (višestruki prijelom vratne kralježnice, prijelom prsne kralježnice, prijelom lobanje i kosti lica i otvorene rane očnog kapka i lijevog koljena), dok je jedna osoba zadobila lake tjelesne ozljede. S obzirom da su obilježja krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. stav 1. KZ FBiH za koje je optuženi oglašen krivim, ostvarena nastupanjem smrti jedne osobe uzrokovane predmetnom saobraćajnom nezgodom, to dodatna posljedica, koja se u konkretnom slučaju ogleda u nastupanju lake i teške i po život opasne tjelesne ozljede kod još dva lica, ima značaj otežavajuće okolnosti na strani optuženog.

Nadalje, ovaj sud cijeni opravdanim žalbeni prigovor kantonalne tužiteljice da prvostepeni sud nije dao adekvatan značaj i u dovoljnoj mjeri cijenio ranije ponašanje u prometu optuženog kao vozača, koje se ogleda u višestrukom činjenju prekršaja iz oblasti prometa zbog brze vožnje i neprilagođene brzine, zbog čega su optuženom izricane i mjere zabrane upravljanja vozilom B kategorije, kao i iskazanu bezobzirnost optuženog pri izvršenju predmetnog krivičnog djela, jer je optuženi kritične prilike, a što proizilazi iz iskaza svjedoka oštećene K.I., potpuno ignorirao molbe oštećene i smrtno stradale M.M., koje su od njega tražile da smanji brzinu. Okolnosti koje se odnose na prekršajno kažnjavanje optuženog i po ocjeni ovog suda, imaju poseban značaj pri odmjeravanju kazne optuženom za predmetno krivično djelo, jer ukazuju na sklonost optuženog kršenju saobraćajnih propisa, posebno onih koji se odnose na vožnju neprilagođenom brzinom, na što je pravilno ukazano žalbom kantonalne tužiteljice.

Kada su u pitanju žalbeni prigovori branitelja optuženog, kojima se ukazuje da prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne optuženom, nije cijenio olakšavajućom okolnosti raniju neosuđivanost optuženog, ovaj sud navedeni prigovor cijeni neprihvatljivim, jer je navedena okolnost od strane prvostepenog suda cijunjena pri donošenju odluke o kazni optuženom. Okolnost na koju se ukazuje u žalbi, da je optuženi priznao izvršenje predmetnog krivičnog djela i da posljedice njegovog izvršenja zbog gubitka njemu bliske osobe (prijateljice), pogađaju optuženog, po ocjeni ovog suda, ne predstavljaju okolnosti koje bi u konkretnom slučaju bile od bitnog značaja na odmjeravanje kazne, imajući u vidu značaj i karakter otežavajućih okolnosti o kojima je prethodno bilo riječi. Takav značaj nema ni ranija neosuđivanost optuženog, kada se uzme u obzir da je optuženi ranije višestruko kažnjavan za prekršaje iz oblasti ZOOPS-a, o čemu je ovaj sud već iznio stav.

Navodi iz žalbe branitelja optuženog kojima se ukazuje da su drugi sudovi za ista ili istovrsna krivična djela počinjena u približno istim okolnostima, počinocima tih djela izricali blaže kazne, ne mogu dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude u pogledu krivično pravne sankcije izrečene tom presudom optuženom, obzirom da je izrečena kazna u granicama zakonom propisane kazne, a da individualizaciju iste (član 49. KZ FBiH) određuju brojne okolnosti, i to, ne samo one koje se tiču samog djela, već i one koje se odnose na ličnost

izvršioca (njegov raniji život, ponašanje poslije izvršenog krivičnog djela i druge okolnosti koje se odnose njegova lična svojstva).

Cijeneći naprijed navedene žalbene prigovore kantonalne tužiteljice i branitelja optuženog, ovaj sud nalazi neprihvatljivim žalbene prigovore branitelja optuženog kojima se ukazuje da je optuženom za počinjeno krivično djelo izrečena stroga kazna. Nasuprot tome, ovaj sud cijeni da žalbeni prigovori kantonalne tužiteljice kojima je osnovano ukazano na težinu posljedica izvršenja predmetnog krivičnog djela i raniji život optuženog, odnosno sklonost ka činjenju prekršaja iz oblasti saobraćaja na putevima u BiH, posebno onih koji se odnose na prekoračenje dozvoljene brzine, što je u osnovi i predmetne inkriminacije, ukazuju da je optuženom za počinjeno krivično djelo izrečena blaga kazna. Stoga je ovaj sud žalbu kantonalne tužiteljice uvažio, prvostepenu presudu u odluci o kazni preinačio, i uzimajući u obzir otežavajuće i olakšavajuće okolnosti koje se stiču na strani optuženog, a koje su od uticaja na odluku o kazni, uz primjenu odredbe člana 49. stav 1. KZ FBiH, imajući pri tome u vidu svrhu kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, optuženom za počinjeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, nalazeći da će se sa tako izrečenom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je donio presudu kojom je žalbu branitelja optuženog R.M. odbio kao neosnovanu, a žalbu kantonalne tužiteljice iz Mostara uvažio i u smislu člana 329. stav 1. ZKP FBiH prvostepenu presudu u odluci o kazni preinačio, te odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar
Živana Roić, s.r.

Predsjednica vijeća
mr. Božidarka Dugonjić, s.r.